

Kościół św. Małgorzaty Panny i Męczenniczki

Pierwszy kościół na Śródce powstał zapewne przed 1231 r. Obecną świątynię wzniesiono w XIV w., w XV w. dobudowano do niego kaplicę św. Barbary, natomiast na przełomie XV i XVI w. świątynia otrzymała sklepienia, a nieco później na bazie kruchty frontowej wzniesiono niską wieżę (w niej portal główny z XIV w., dwie arkady portalowe z XV w. i dzwon z 1674 r.), która przysłoniła częściowo okazały gotycki szczyt frontowy.

Przylegającą od południa kaplicę św. Filipa Nereusza dobudowano ok. 1652 r. Kościół spalony w czasie szwedzkiego potopu został odbudowany w 1658 r. i wówczas stracił swój średniowieczny charakter. W l. 1671-1805 r. znajdował się w rękach filipinów.

Jednonawowe wnętrze świątyni nakryte jest późnogotyckim sklepieniem gwiaździstym, a wyposażenie późnogotyckie wzbogacone zostało o elementy barokowe w XVIII w. Pośrodku prezbiterium ołtarz główny z wizerunkiem Matki Boskiej skomponowanym ze srebrnej sukienki z końca XVII w. (zdjęta z obrazu na ścianie bocznej prezbiterium) i domalowanej twarzy oraz rąk. Jest on zasłaniany obrazem Wniebowzięcia NMP z pocz. XVIII w. Na ścianie bocznej prezbiterium obraz z pocz. XVII w. Matki Bożej z Dzieciątkiem na złotym promienistym tle (mandorli), stojącej na półksiężycu, niegdyś otoczony kultem. W nawie dwa ołtarze boczne z XVIII/XIX w. oraz ambona i chrzcielnica (ze sceną chrztu Jezusa w Jordanie) z XVIII w. W ołtarzu kaplicy św. Barbary obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem w otoczeniu muzykujących aniołów (ok. 1603 r.), a w kaplicy św. Filipa Nereusza pole środkowe ołtarza wypełnia płaskorzeźba sceny wizji świętego, podtrzymywanego przez anioła (XVIII w.). Nawę zamyka od zachodu chór muzyczny z neogotyckim prospektem organowym z 2. poł. XIX w.

Kościół otoczony jest niewysokim murem z bramą wjazdową, z płytą inskrypcyjną z 1786 r. Po stronie północno-zachodniej kościoła znajduje się dawny dom Kongregacji Filipinów z l. 1746-77, do którego w 1900 r. dobudowano skrzydło wschodnie.